

РЕШЕНИЕ

№ 2681

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 03.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2066** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 226 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.
Образувано е по жалба на Ц. И. Т. срещу Решение № 2153-21-38 от 15.02.2021г. на директора на Териториално поделение (ТП) на Националния осигурителен институт (НОИ) С.-град, с което е отхвърлена жалбата ѝ и е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/71 от 18.09.2020г. на длъжностно лице по „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ С.-град.

По изложените в първоначално подадената до АССГ жалба доводи за незаконосъобразност, се претендира отмяната на оспорения акт. Допълнителни аргументи се сочат в с.з. от упълномощения процесуален представител – адв. Ч., който акцентира на допуснати процесуални нарушения, свързани с гарантираното от закона право на участие на заинтересованата страна в административното производство. Възразява срещу възприетия от органа процесуален ред и подход за преизчисляване на отпуснатата на жалбоподателката, през 2000 г., лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Счита, че е погасено по давност упржненото правомощие нза извършване на проверки и ревизиране на предходни констатации за продължителността и размера на осигурителния стаж и доход. Налице били влезли в сила разпореждания, които не са били отменени до момента, а отделно от това било недопустимо да се отменя влязъл в сила акт, освен на основанията и в сроковете по чл. 99 и сл. АПК. Излагат се и аргументи срещу постановеното спиране на пенсията, което влизало в противоречие с Конституцията и всички разпоредби на КСО.

Конкретно се твърди, че с изменението на КСО от април 2020 г. било забранено преустановяването на предоставяне на такъв вид плащания и социални помощи, ако те са под минималният размер за страната или под 650 лв. По тези, поддържани и в с.з. съображения, се претендира отмяна на Решение № 2153-21-38 и на потвърденото с него Разпореждане № [ЕГН]/71, ведно с присъждане на осъществените в производството разноски. В с.з. се възразява срещу претендираното от ответника юрисконсултско възнагрждение.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ – С.-град, чрез процесуалния си представител юрк. Н. М., оспорва основателността на жалбата по съображения, изложени в с.з. Препраща към мотивите на оспорения акт. Прави искане за присъждане на разноски съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.06.2000 г. жалбоподателката Ц. И. Т. е поискала да ѝ бъде отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

На 05.07.2000 г., с разпореждане № 22 на ръководителя на Районно управление “Социално осигуряване“ – С., исканата пенсия е отпусната в минимален предварителен размер.

На 23.08.2000 г., с разпореждане № 59 на същия орган, пенсията е определена в окончателен размер на база представените от заявителката документи за средномесечен осигурителен доход.

Впоследствие пенсията е осъвременявана и преизчислявана въз основа на подавани от правоимащото лице заявления.

Междувременно, на 06.06.2018 г., със заявления вх. № 3019-18-60 и вх. № 2182-18-430, Ц. Т. е поискала личната ѝ пенсия да ѝ бъде изплащана по настоящ адрес в [населено място] и да ѝ бъде зачетен допълнително осигурителен стаж и осигурителен доход, придобит след пенсионирането.

По този повод е предприета проверка за потвърждаване на данните за осигурителен стаж и доход по допълнително представените от лицето документи, както и проверка на първоначално зачетените данни.

В хода на проверките били установени обстоятелства, преценени като поставящи под съмнение достоверността на част от документите, относими към заявления осигурителен стаж и доход.

На 15.02.2019 г., с писмо с изх. № 2175 – 18 – 20 #1 на началник отдел “Пенсии“ при ТП на НОИ – С., е изискано от осигурителя „Разпространение на печата“ АД – С. удостоверение обр. УП – 3 за периода от 20.11.1967 г. до 25.01.1995 г., описан в пенсионното досие по данни от трудовата книжка. Възложена е проверка на данните, посочени в издадените от същия осигурител Удостоверение образец УП-2 с изх. № 11-00-68/20.06.2000 г. и Удостоверение образен УП-2 с изх. № 12-00-27/26.06.2001 г.

Изисканото удостоверение обр. УП-3 с изх. № 31/05.03.2019 г. е изпратено от осигурителя и е постъпило с писмо в ТП на НОИ – С.-град с вх. № 2175-18-20#2/06.03.2019 г.

За потвърждаване на неговата достоверност, както и на останалите две удостоверения обр. УП-2, е възложена вътрешна проверка, резултатите от която са обобщени в Констативен протокол №КП-5-21-00602477/02.08.2019 г., съставен от контролен орган на ТП на НОИ - С. -град.

Видно от констатациите в протокола, издаденото от осигурителя „Разпространение на печата“ АД Удостоверение образец УП-3 с изх. № 31/05.03.2019 г. отразява вярно данните за стажа на лицето, но е установено, че в удостоверения обр. УП-2, с които е удостоверен осигурителният доход на лицето, са вписани суми за брутно трудово възнаграждение, несъответстващи на възнагражденията на лицето, посочени в разплащателните ведомости.

По този повод осигурителят е анулирал посочените документи, като е издал ново Удостоверение образец УП-2 с изх. № 61/02.08.2019 г., в което съответно на данните от ведомостите са посочени данните за брутно трудово възнаграждение на жалбоподателката.

По инициатива на пенсионния орган са извършени аналогични проверки и при осигурителите "П. — поща и логистика" ЕАД, „Полипост Холдинг“ АД, „Български пощи“ ЕАД и ЗД „Бул Инс“ АД.

За извършените проверки са съставени съответните констативни протоколи.

При осигурителя ЗД „Бул Инс“ АД е установено, че данните за осигурителния доход на Ц. И. Т., посочени в Удостоверение образец УП-2 с изх. № 3614/19.12.2008 г., послужило за определяне размера на пенсията на жалбоподателката, не съответстват на възнагражденията на лицето, посочени в разплащателните ведомости. Осигурителят е анулирал посочения документ, като е издал ново Удостоверение образец УП-2 с изх. № 148/11.11.2019 г., в което съответно на данните от ведомостите са посочени данните за брутно трудово възнаграждение на жалбоподателката. Удостоверението е представено в ТП на НОИ, ведно с констативния протокол на 20.11.2019 г.

При „Полипост Холдинг“ АД са установени несъответствия между данните, посочени в представените от Т. документи, удостоверяващи осигурителния доход на лицето за периодите: 01.04.2000 г. - 22.06.2005 г.; 01.07.2005 г. - 31.05.2007 г. и 01.06.2007 г. - 31.05.2008 г., подадените данни в Регистъра на осигурените лица за периода 01.01.2004 г. – 31.05.2007 г. и тези, отразени в първичните счетоводни документи на осигурителя.

При тези данни от постъпилите осигурителни документи пенсионният орган е счел, че е налице хипотезата на чл. 95, ал. 2 КСО (в действащата редакция) и на 12.12.2019 г. е издадено Разпореждане № 2174-18-314#1 за спиране на отпуснатата на жалбоподателката лична пенсия за инвалидност и общо заболяване.

На 18.12.2019 г., на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 АПК, с определение № 2182-18-796#3 на директора на ТП на НОИ-С., е спряно административното производство за преизчисляване на личната пенсия за ИОЗ по подаденото от лицето заявление за преизчисляване на пенсията по чл. 102, ал. 1 КСО.

Двата акта са оспорени по съответния процесуален ред и са потвърдени.

Последвала е вътрешна комуникация между териториалните звена на НОИ и след преценка на новоустановените обстоятелства е постановено Разпореждане № [ЕГН]/71 от 18.09.2020г. на длъжното лице по пенсионното осигуряване към ТП на НОИ – С.-град, с което въз основа на резултатите от извършените проверки, е поправено първоначално издаденото Разпореждане № 59/23.08.2000 г., считано от 10.02.2000 г., и всички последващи го разпореждания за изменения на пенсията, относно грешен осигурителен доход и индивидуален коефициент. Със същото разпореждане е възобновена и едновременно с това изменена личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на жалбоподателката, като са посочени

конкретно размерите на признатия осигурителен стаж и осигурителен доход, размерът на изчислената въз основа на това пенсия и датите от които е отпусната, както и нейното изменение във времето.

След преценка на наличните документи и във връзка с инициираното от Ц. Т. оспорване на Разпореждане № [ЕГН]/71 от 18.09.2020г., е постановено обжалваното в настоящото производство Решение № 2153-21-38 от 15.02.2021 г., с което директорът на ТП на НОИ-С.-град е потвърдил разпореденото преизчисление на пенсията на жалбоподателката, считано от 10.02.2000 г., отхвърляйки всички нейни опровергаващи доводи.

Решението е връчено лично на оспорващата на 19.02.2021 г.

Недоволна от така постановеното Решение № 2153-21-38, Ц. И. Т. е сезирала съда с доводи, идентични на поддържаните пред административната инстанция.

За изясняване на фактическата обстановка при предходното разглеждане на делото в АССГ е проведена съдебно-счетоводна експертиза, Според приетото без оспорване от страните заключение, изготвено въз основа на документите, за които в административното производство не е установено да са неистински, общият осигурителен стаж на жалбоподателката към трета категория е 32 години, 01 месеца и 13 дни до датата на освидетелстване и 13 години, 00 месеца и 11 дни след този момент. Експертът е потвърдил определеният с разпореждането от 18.09.2020 г. размер на пенсията, като съответен на изходните нови данни за осигурителен стаж и доходи и съобразен с посочения от закона алгоритъм за преизчисления/осъвременявания.

При така установените фактически обстоятелства, след проверка законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК и съгласно правомощията си по чл. 168 АПК, от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване акт, след осъществен административен контрол. Същата е депозирана в законоустановения срок, предвид което се явява процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Относно териториалната компетентност на пенсионните органи, оспорена с първоначалната жалба до АССГ, настоящият съдебен състав е обвързан в преценката си от мотивите на Върховния административен съд в решение № 2061 от 24.02.2013 г. по адм. дело № 7335/2022 г. Що се отнася до тяхната материалната компетентност, преценена съгласно разпоредбата на чл. 117 ал. 1, т. 2 и 98, ал. 1, т. 1 КСО, същата следва от приложените по делото на л. 371-372 Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град и Заповед № 1016-40772/18.07.2017 г. на подуправителя на НОИ.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията за форма и съдържание съгласно чл. 117, ал. 5 КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. Посочени са фактическите и правни основания за издаването им. Възраженията срещу тяхното наличие касаят приложението на материалния закон.

Противно на доводите в жалбата, не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на упражнената компетентност. Административният орган е проявил необходимата служебна активност за установяване на действителната фактическа обстановка касателно трудовия и осигурителен стаж на жалбоподателката. В тази връзка, контролните

органи, в рамките на правомощията си по чл. 108, ал. 1, т. 1 КСО, са извършили проверки въз основа на документите от пенсионната преписка на лицето, както и допълнителните такива, представени от юридически лица в изпълнение на задължението им по чл. 108, ал. 2 КСО. Административният орган е извършил съвкупен анализ на всички относими доказателства, които като част от административната преписка са приобщени по делото, а фактическите и правни действия бяха подробно описани по-горе в настоящото решение. Както в административното, така и в съдебното производство жалбоподателката е могла да представи опровергаващи констатациите на органа доказателства, с които да удостовери продължителността и местопологането на трудовия си стаж, ако претендира такъв извън зачетения от пенсионния орган.

Защитата неоснователно се концентрира върху правомерността на упражнената компетентност в контекста на регламентираните в чл. 102 АПК преклузивни срокове за възобновяване на административното производство.

Съгласно чл. 99, ал. 1 КСО влязлото в сила разпореждане по чл. 98 може да се измени или отмени от органа, който го е издал по заявление на пенсионера – когато същият представи нови доказателства за осигурителен стаж и/или осигурителен доход, придобит преди пенсионирането, извън случаите по чл. 70, ал. 17 от КСО (т. 1) или по инициатива на органа – когато се установи, че пенсията е отпусната въз основа на неистински или подправен документ или на документ с невярно съдържание (т. 2).

Цитираната разпоредба не предвижда срок, в който влезлите в сила разпореждания могат да се изменят или отменят, а въвежда единствено условията, при наличието на които се предприема промяната в пенсионното правоотношение.

Съгласно алинея втора, в случаите по чл. 99, ал. 1 КСО разпореждането се изменя или се отменя от датата на представяне на доказателствата (в хипотезата на подадено заявление от пенсионера) или от датата на отпускането или промяната на пенсията (когато изменението е предприето по инициатива на органа, както е в настоящия случай). Когато в срока за обжалване на разпореждането са представени нови доказателства за осигурителен стаж, осигурителен доход, гражданско състояние и други, разпореждането се отменя или изменя от датата на отпускането, промяната или отказа за отпускане на пенсията (чл. 99, ал. 3 КСО).

При тази нормативна регламентация процедирането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване е законосъобразно и в унисон с нормативно регламентираните му в чл. 99 КСО властнически правомощия.

Обосновано и в съответствие с разпоредбата на чл. 35 АПК е издадено процесното Разпореждане № [ЕГН]/71/18.09.2020 г., с което съобразно редовните документи за действителната продължителност на осигурителния стаж на лицето е преизчислен размера на отпуснатата през 2000 г. лична пенсия за инвалидност. В съдебното производство не бяха представени доказателства, опровергаващи констатираните несъответствия между данните, посочени в представените от Ц. И. Т. документи, удостоверяващи осигурителния доход на лицето за периодите: 01.04.2000 г. - 22.06.2005 г.; 01.07.2005 г. - 31.05.2007 г. и 01.06.2007 г. - 31.05.2008 г., подадените данни в Регистъра на осигурените лица за периода 01.01.2004 г. – 31.05.2007 г. и тези, отразени в първичните счетоводни документи на осигурителя. Както се посочи, в правомощията на длъжностното лице по чл. 98 КСО е служебно да измени или отмени влязлото в сила разпореждане при наличие на някое от основанията по чл. 99, ал. 1, т. 2 КСО. В случая в хода на извършения преглед на пенсионното досие на

жалбоподателката е доказано наличието на основанията по б. "а" - пенсията е отпусната въз основа на неистински или подправен документ или на документ с невярно съдържание. Действителните факти от значение за случая са били установени с надлежно събрани доказателства, които в своята съвкупност опровергават достоверността на положенията от Ц. И. Т. осигурителен стаж и зачетен такъв при отпускането на инвалидната ѝ пенсия с разпореждането от 18.09.2000 г.

Междувременно, пенсията на жалбоподателката е спряна с Разпореждане № Разпореждане № 2174-18-314#1/12.12.2019 г. - поради констатираните несъответствия между разплащателните ведомости и представените от лицето удостоверения УП-2. Това спиране не е предмет на настоящото производство, а се преценява единствено с оглед на това, че правните му последици са преустановени с процесното разпореждане от 18.09.2020 г. В тази връзка, установявайки действителната продължителност на осигурителния стаж на лицето, пенсионният орган е изчислил съответстващият на него размер на пенсията, при което законосъобразно на основание чл. 97 КСО е възобновил и изменил личната пенсия за инвалидност на жалбоподателката – при осигурителен стаж 32 г. 01 м. 13 д. съобразно редовните осигурителни документи на лицето и при изключване на периода, за който е установено, че Ц. Т. не е полагала труд при осигурителя „Полипласт Холдинг“ АД. Взетият от пенсионните органи осигурителен стаж на лицето е потвърден от проведената съдебно-счетоводна експертиза, която е установила, че определеният с разпореждането от 18.09.2020 г. размер на пенсията е съответен на изходните нови данни за осигурителен стаж и доходи и съобразен с посочения от закона алгоритъм за преизчисления/осъвременявания. Съдът намира заключението за обосновано и подробно, поради което го кредитира изцяло, а с оглед на това, че оспореното решение изпълнява предвидената от закона цел – да се предотврати евентуалното неоснователно изплащане на пенсия и да се ограничи неправомерното разходване на средства от бюджета на ДОО, то крайният извод е за законосъобразност на проверяваното Решение № 2153-21-38/15.02.2021 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град.

Ето защо, инициираното от Ц. И. Т. обжалване е неоснователно и следва да се отхвърли.

На основание чл. 143, ал. 3 АПК, предвид изход на спора, следва да се уважи своевременно заявената от процесуалния представител на ответника претенция за разноси, които в проведените съдебни производства възлизат на 500,00 лв. – 200,00 лв. - заплатена ДТ пред ВАС и 100,00 лв. за всяка съдебна инстанция - юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 226, ал. 3, чл. 143, ал. 4 АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съобразно фактическата и правна сложност на спора и проявената от пълномощника на ТП на НОИ – С.-град процесуална активност.

Неоснователни са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателката във връзка с претенцията на ответника за присъждане на разноси във вид на юрисконсултско възнаграждение, обосновани от трудово правните му отношения с упълномощения по делото представител. Както е посочено и в мотивите на Решение № 10/29.09.2016 г. по к. д. № 3/2016 г. на Конституционния съд на Република България при правната защита, осъществена от юрисконсулт, страната не следва да доказва пряко направения разход, което не означава, че такъв не е направен /отсъства/, не може да бъде направен или че априори не е адекватен на възнаграждението в

границите по чл. 24 ЗПП. Освен това, в номиналното брутно изражение на работната заплата на юриконсултите отсъства разбивка по отделни видове дейности, включително фиксирана сума за евентуално процесуално представителство по дела. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. И. Т. срещу Решение № 2153-21-38 от 15.02.2021г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град, с което е отхвърлена жалбата ѝ и е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/71 от 18.09.2020г. на длъжностно лице по „Пенсионно осигуряване“ при Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град.

ОСЪЖДА Ц. И. Т. да заплати на Националния осигурителен институт разноски за проведените съдебни производства общ размер на 500,00 (петстотин) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: